

Jaké ma povinnosti davatel služby.

§. 19.

Davatel služby jest povinnen, umluvený plat v určený čas dáti. Nestala-li se o způsobu a velikosti platu určitá úmluva, má se dávatí plat pro tutěž třídu čeledínů v místě obyčejný.

Dary a zpropitné, které davatel služby v jisté časy nebo ze zvláštních příčin ze svobodné vůle jednou nebo vícekráté dal, nejsou příčinou povinnosti, dávatí je také budoucně. Dané dary a zpropitné nesmí se počítati do platu, když služební smlouva se zrušuje.

Plat vypláceti se má, nebyl-li čas výplaty umluven, ve lhůtách (terminech) v místě obyčejných, a kdyby o tom zvyklosti nebylo, tedy se má při službě celoročné vypláceti po každém čtvrtletí, jinak ale po každém měsíci.

§. 20.

Strava, kde čeledínu náleží, musí býti zdravá a dostatečná. Šatstvo a prádlo, bylo-li vymíněno, musí poměrům stavu (třídy) služebného přiměřeně dávano býti.

§. 21.

Onemocní-li čeledín, jest davatel služby povinnen, starati se o opatrování, lékařské ošetřování a léky, a mohou výlohy tím vzešlé od platu jen tehda odraženy býti, když čeledín svou vlastní vinou onemocněl. Trvá-li nemoc déle než 4 neděle, budiž s čeledínem, ač jest-li nemajetným, po uplynutí této doby bez rozdílu, zda-li davatel služby svého práva ke zrušení smlouvy služební (§. 27., odst. 11.) použil aneb jinak smlouvu služební vypověděl či nic, naloženo jako s jiným onemocnělým chudobným ve služebném poměru nestojícím, i má to představenému obce, ve městech se zvláštními statuty obecní radě v pravý čas býti oznámeno.

§. 22.

Jest-li dokázáno, že čeledín vinou davatele služby onemocněl, jest povinnen, bez újmy práva k náhradě krom toho čeledínu náležejícího, starati se vlastním nákladem o opatrování, lékařské ošetřování a léky po celou dobu nemoci bez ohledu na to, že služební poměr zatím dochází.

§. 23.

Davatel služby může nemocného ve vlastním nebo v jiném domě opatrovat, může jej však též dáti do veřejného ústavu, jest-li to možné bez nebezpečství pro nemocného.